

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818200584
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7818200584.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a sudkýň JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobkyne: J. A., nar. XX.XX. XXXX, trvale bytom v H. Y., T. XX, zastúpenej advokátkou Mgr. Stanislavou Tichou, so sídlom v Považskej Bystrici, Zakvášov 55, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.251,91 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 21. apríla 2020 č.k. 4Csp/20/2018-179 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyni priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu proti žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej aj súd prvej inštancie alebo súd) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni 5 % úrok z omeškania od 27.3.2018 do zaplatenia zo sumy 1.251,91 Eur, lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (I.) a priznal žalobkyni náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (II.).

2. O priznanom úroku z omeškania rozhodol potom, čo odvolací súd svojim rozsudkom č.k. 5Co/93/2019-157 zo dňa 8.10.2019 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie čiastočne, a to v istine 1.251,91 Eur a v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Pri priznaní uplatneného príslušenstva v podobe úrokov z omeškania súd vychádzal z § 563 OZ, podľa ktorého, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanoveným právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Uviedol, že rovnaké účinky ako výzva na plnenie, právna prax pripisuje aj doručeniu žaloby žalovanému, k čomu v tomto prípade došlo 26.3.2018. Najneskôr nasledujúceho dňa bol teda žalovaný povinný plniť s následkami včasného plnenia a nakoľko tak neurobil, dňom nasledujúcim po doručení žaloby sa žalovaný s plnením svojho záväzku na peňažné plnenie ocitol v omeškani. Nakoľko žalovaný po doručení žaloby žalobcovi nič neuhradil, žalobca si podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. uplatnil v konaní aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z celej žalovanej sumy.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP, keď žalobkyni, ktorá vo veci mala plný úspech, súd priznal plnú náhradu trov konania proti žalovanému.

4. Proti predmetnému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/ a f/ CSP a navrhol napadnutý rozsudok v rozsahu ukladajúcom zaplataenie sumy 1.251,91 Eur zrušiť. Poukázal na bod 20. odôvodnenia rozsudku majúč následne za to, že napadnutý rozsudok je v rozpore s Civilným sporovým poriadkom a predovšetkým s prekážkou právoplatne rozhodnutej veci v časti ukladajúcej žalovanému znovu povinnosť zaplatiť sumu 1.251,91 Eur, pretože o tejto časti žaloby už bolo právoplatne rozhodnuté, čo konštatoval aj súd prvej inštancie.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne a že odvolací dôvod je nesprávny, nakoľko súd prvej inštancie nezaviazal opätovne žalovaného k úhrade sumy 1.251,91 Eur, ako sa mylne domnieva žalovaný, ale ho zaviazal na zaplataenie iba úroku z omeškania 5 % od 27.3.2018 do zaplataenia zo sumy 1.251,91 Eur. Mala preto za to, že odvolanie bolo podané zbytočne a len z dôvodu nesprávneho prečítania, či porozumenia obsahu predmetného výroku. Preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

6. Ďalšie vyjadrenia v dovolacom konaní neboli podané.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

8. Rozsudok je v celom rozsahu vecne správny, preto ho odvolací súd potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 25.2.2021 o 9.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 19.2.2021 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

10. Žalovaný v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/ a f/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d) a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f).

11. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tieto je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

12. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

13. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán

nevyplnili, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

14. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

15. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

16. Podstatou odvolacích námietok je tvrdenie odvolateľa, že súd napadnutým rozsudkom rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1251,91 Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 27.3.2018 do zaplataenia, čím rozhodol predovšetkým v rozpore s prekážkou právoplatne rozhodnutej veci, pokiaľ ide o uloženie povinnosti zaplatiť sumu 1251,91 Eur, pretože o danej časti žaloby predsa bolo už právoplatne rozhodnuté.

17. Odvolacia námietka preto súvisí s prekážkou právoplatne rozhodnutej veci upravenej v § 230 CSP, podľa ktorého, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

18. Z výrokovej časti napadnutého rozsudku vyplýva, že súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni 5% úrok z omeškania od 27.03.2018 do zaplataenia zo sumy 1251,91 Eur a tiež na náhradu trov konania.

19. Z obsahu spisu súčasne vyplýva, že v predmetnej veci sa žalobca domáhal zaplataenia sumy 1251,91 Eur s 5% úrokom z omeškania od 3.6.2016 do zaplataenia, pričom o žalobe bolo rozhodnuté ešte rozsudkom zo dňa 4. októbra 2018 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 1.251,91 Eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 27.03.2018 do zaplataenia (I. výrok) a že priznáva žalobkyni náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu (II. výrok). Na základe odvolania podaného žalovaným, Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd potvrdil rozsudok čiastočne, a to v istine 1.251,91 Eur a zrušil rozsudok v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Na základe uvedeného o žalobe bolo právoplatne rozhodnuté v časti priznanej sumy 1251,91 Eur (5.11.2019) a predmetom konania zostali iba úroky z omeškania a trovy konania.

20. Z vyššie uvedeného potom možno nepochybne konštatovať, že odvolateľ má nesprávne za to, že súd v napadnutom rozsudku rozhodol o priznaní sumy 1251,91 Eur, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol. Napokon, uvedené nevyplýva ani z napadnutého rozsudku.

21. Z uvedených dôvodov neboli preto naplnené odvolacie dôvody vo vzťahu k napadnutému rozsudku, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

23. Žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a súčasne mu z tohto dôvodu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej žalobkyni v celom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 251 CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).